ଅଶ୍ୱନି କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରା

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

ମାର୍ଚ୍ଚ 6, 1992

[ଏନ୍. ଏମ୍. କାଶଲିୱାଲ ଏବଂ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1894:

ଧାରା 4, 6, 12, 18 — ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ - ସହ-ମାଲିକ - ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କୌଣସି ସହ-ମାଲିକାନାର ଯୁକ୍ତି ନଥିଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଦୁଇ ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ- ଅନ୍ୟ ଭାଇ ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ - ସମାନ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ 5 ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ – ଏହାର ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟତା ।

ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ପ୍ରତିକାରର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ - କ୍ଷତିପୂରଣ କେବଳ ପ୍ରତିବାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି।

ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ :

ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାର - କେବଳ ପିତାଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ କି।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ :

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136,226 - ଆବେଦନ - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇ ନାହିଁ - ଆବେଦନରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ କି।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ,1984ର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା

6.8.1973ତାରିଖର ଏକ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ପତ୍ର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେହି ଆବେଦନରେ ଦୁଇ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ନଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **11.12.1973** ରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର, **1978** ରେ, ଆବେଦନକାରୀ **6.8.1973** ତାରିଖର ସମାନ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ସମଗ୍ର ଅଧିସୂଚନା, ଏବଂ କେବଳ ଦୁଇ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନର ଧାରା **4** ଏବଂ **6** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି "ଯେତେଦୂର ଏହା ଏଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ" ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସହ ସହ-ମାଲିକାନା/ସହ-ସହଭାଗୀତା ଦାବି କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :**1.1** କେବଳ ପିତାଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାର ଯୁକ୍ତି କରିନଥିଲେ । ଏକମାତ୍ର ସହମାଲିକାନା କିମ୍ବା ସହଯୋଗୀତା ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସହ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ।

1.2 ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଅପିଲରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଭାଇ କୌଣସି ନିବେଦନ କରି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ମକଦ୍ଦମାବାଜି ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଅଧିକାରରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ନିବେଦନ ଏବଂ ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାର କରିନଥିଲେ ।

2. ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଏପରିକି ଏହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମଧ ମାଗି ପାରିବ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଇ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରନ୍ତି; କେବଳ ଜଣେ ଭାଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାରୁ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଇ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ସେହିପରି, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି, କେବଳ ଅନ୍ୟ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ନାହିଁ।

ଏ. ବିଶ୍ୱନାଥ ପିଲ୍ଲାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତହସିଲଦାର ସଂଖ୍ୟା IV ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. **1991** ଏସ୍. ସି. **1966,** ଉଲ୍ଲେଖେନୀୟ ।

4. ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଧାରା **18** ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଯଦି ସେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ ନକରନ୍ତି ତେବେ ତାହା କରିପାରିବେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଦାବିଦାରମାନେ କେବଳ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରୂପ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କାରଣ ଯଦି ଥରେ ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା **18**ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇଁ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ଅଧିକାର ହରାଇ ପାରନ୍ତି ।

୫. ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ବର୍ଷଗୁଡିକରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ । ସେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାକୁ ପଠାଯିବାରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦ କରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଏହା ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଏପରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2977/1979।

ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3771/1978ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 11.9.1978 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଜି. ଏଲ. ସାଙ୍ଗୀ, ଏସ. କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ନନ୍ଦ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗ୍ରା, ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅମନ ଭଚେର।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଏସ୍. ସୋହଲ ଏବଂ ଜି. କେ. ବଂଶଲ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏହା ଫଜିଲକାର ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ(ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି 3771/1978) କୁ ଖାରଜ କରି ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1978 ର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, କିଛି ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଏହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ସୁଧୀର କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗ୍ରା, ଅଧିବକ୍ତା ପୂର୍ବରୁ 1894 ମସିହାର ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1973 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସି.ଡବ୍ଲୁ.ସଂଖ୍ୟା 3465/1973) ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ । ତଥାପି, 19 ନଭେମ୍ବର, 1976 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1973 ତାରିଖର ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଜମା କରି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । 19 ନଭେମ୍ବର, 1976ରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ରାୟପତିଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ (ସଂଖ୍ୟା 14/1977) 1978 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 9ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ ଶୁଣାଣି କରିବା ପରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଏହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଶୋଧିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ 6 ଅଗଷ୍ଟ, 1973ର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନାକୁ "ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଜମି ସହିତ ଜଡିତ" ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କେବଳ ଶ୍ରୀ ସୁଧୀର କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା, ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ କେବଳ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ସୀମିତ ରଖିଥିଲେ । ଏହା ଦୃଶ୍ୟାମାନ ହୁଏ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱନୀ କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା 6 ଅଗଷ୍ଟ 1973 ତାରିଖର ସମାନ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1978 ରେ କିମ୍ବା ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁସରଣ କରି, ଜିଲ୍ଲାପାଳ 11 ଡିସେମ୍ବର, 1973 ରେ ତାଙ୍କର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱନୀ କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସକ୍ଷମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସେହି ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଯାହା ପୂର୍ବ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 14/1977 ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ :

> "ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ L.P.A.ସଂଖ୍ୟା 14/1977, ଯାହା ଅଗଷ୍ଟ 9,1978 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିସୂଚନାର ସେହି ଅଂଶକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହ ସହମତ ନୁହଁ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୋହଳତା ଆଧାରରେ ସେହି ପତ୍ରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଏହି ଆଧାରରେ ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ପତ୍ରରେ ଏକ ଭୁଲ କୋହଳତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିମ୍ବା ସେହି ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭୁଲ ଥିଲା ।"
>
> ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇନାହିଁ।
>
> ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଏହି ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଖାରଜ ହୁଏ । "

ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଯେ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14/1977କୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1978ରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି.ଏଲ. ସଂଘାଇ, ଏ. ବିଶ୍ୱନାଥ ପିଲ୍ଲାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସଂଖ୍ୟା *IV ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତହସିଲଦାର, AIR 1991 SC 1966 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି* ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3465/1973 ଯାହା ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ କେହି ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଯେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ପ୍ରକୃତରେ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୃଷ୍ଠା 1969ରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ହୋଇଥିଲା :

> "ଯେତେବେଳେ ସହ-ମାଲିକ କିମ୍ବା ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଆବେଦନରେ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ସେ ଏକ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସହ-ମାଲିକ କିମ୍ବା ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯାହା ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ସମାନ ଅନୁପାତରେ ହକଦାର" ।

ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଖୋଜିବା ସମୟମଧ୍ୟରେ ସହ-ମାଲିକ ଏବଂ ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ଜଣେ ଭାଇ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଜଣେ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଆବେଦନ ତାଙ୍କ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଥିଲା କି ଅନ୍ୟ ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାଂଘି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନରେ 9 ଅଗଷ୍ଟ, 1978 ତାରିଖର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଧିସୂଚନାକୁ "ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା", ସେଥିରେଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଛୁ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3465/1973 କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 14/1977ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଭାଇ କେହି ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିବେଦନ କରି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ ମାମଲା ଶ୍ରୀ ସୁଧୀର କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗରା (ଯଥାକ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ପିତା)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନୁହେଁ । ପିତା ଏବଂ ଭାଇ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ । ଆମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆବେଦନ କରାଯାଉନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଭାଇ ଶ୍ରୀ ସୁଧୀର କୁମାର ଧିଙ୍ଗ୍ରାଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ସହ-ମାଲିକାନା କିମ୍ବା ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ପିତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପିତାଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ କୌଣସି ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବେ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଇ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ;

କେବଳ ଜଣେ ଭାଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାରୁ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଇ ନିଜ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେହିପରି, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି, କେବଳ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ନାହିଁ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ଶପଥପତ୍ରରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଉଠିଛି ତାହା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ସମସ୍ତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତିବାଦ କରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ସାଂଘି ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପିତା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ 18 ଡିସେମ୍ବର, 1974 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର ନକରି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ଯେ 18 ଡିସେମ୍ବର, 1974 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3465/1973ର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମତି ପରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାକୁ ପଠାଯିବାର ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଧାରା 18 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଯଦି ସେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ ନକରନ୍ତି ତେବେ ଏହା କରିପାରିବେ। ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଦାବିଦାରମାନେ କେବଳ ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କାରଣ ଥରେ

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁସରଣରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନିମିତ୍ତ ଅଧିକାର ହରାଇ ପାରନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଆଦେଶ ଅନୁସରଣରେ ସେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ ବୋଲି ଆମକୁ ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ବିଜ୍ଞ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କ 'ଣସବୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ନୁହେଁ । ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଛୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଏପରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଖୋଲା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଦେଶ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନ ଉପରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆଦେଶ ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏପରି କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା, ତେବେ ସେ ଏପରି ଏକ ଆଳ ସହିତ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମୀପସ୍ଥ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।